

Loggbok från Svalbard

Hej igen, idag var expedition LoTUS andra dag på Svalbard!

Dagen började med en rimlig purring vid 07 tiden för att komma iväg i tid till vårt plan som skulle bära oss till Ny Ålesund. På vägen till flygplatsen så fick vi meddelande på våran satellittelefon från den stockholmsbaserade delen av vårt projekt som äntligen sade att boj #8 (en av bojarna) äntligen hade skickat iväg en signal!!! Detta är då lite mer än ett dygn efter den tid då de skulle kommit upp till ytan. Men med nytt hopp (och lite frukost) i blodet så bar vi iväg med rask takt mot flygplatsen!

Under säsongen vi befinner oss i just nu så snittar Longyearbyens flygplats ungefär två-tre flygplan om dagen. Så det är ingen stor flygplats, den har en gate och en terminal. Men dessa är bara för de större kommersiella flygen. Om du vill till Ny Ålesund så finns det en liten extradörr runt hörnet, en sådan som du bara hittar om du letar efter. Om du går genom denna lilla dörr så kommer du till en skogräns (vilket finns i varje byggnad, såväl matsalar som hotell eller affärer). Bakom skogränsen finns en spiraltrappa till en liten launge med plats för kanske 20 pers och en kaffemaskin, och där kunde vi äntligen se in i hangaren där vårt lilla plan stog och väntade på oss. Planet var inte direkt någon bjässe, den hade två propellrar och ett säte på varje sida av kabinen som delades på två av mittgången. Längst bak låg allt bagage, men bagageutrymmet gick "såklart" att byta ut mot sittplatser. Detta för att det inte är helt ovanligt att det plan som går en-två gånger om veckan kan bli inställt på grund av väder och i dessa fall så får helt enkelt bagaget lämnas bakom för att göra plats för fler passagerare.

Men vårt plan blev inte inställt! Efter att vi landat och bytt plats med nästa gäng passagerare som väntade hemresa någon halvtimme senare så hoppade vi på minibussen som skulle ta oss och de andra tolv passagerare till byn Ny Ålesund. I byn blev vi mötta av den lokala stationschefen för att få lite information om säkerheten i området och vad man får eller inte får göra; men det kom inga stora överraskningar, bara det vanliga "Gå inte för långt ifrån husen utan gevär så du inte blir uppäten och håll dig på vägarna, om du vill överleva". Men fun fact, för allas säkerhet så är ALLA dörrar ALLTID upplåsta, så ifall det kommer en isbjörn så kan du alltid söka skydd i närmaste hus.

*

LoTUS bojarna (Long Term Underwater Sensing bottom lander bojarna) är byggda och programmerade på ett sådant sätt att de egentligen inte behöver återupphämtas, men just boj #8 och boj #3 har en liten extra sensor på sig som tar mätningar utöver det som bojen gör automatiskt. Denna lilla apparat har inget system för att automatiskt kunna skicka informationen till Stockholm, vilket själva bojen har, och därför måste boj #8 och boj #3 hämtas upp och tas med till Stockholm för att vi ska kunna få tag på datan som gömmer sig inuti dosan. De är också så klyftigt programmerade att om de befinner sig under någon slags större stress så sänder de iväg all mätdata innan de börjar skicka iväg koordinaterna till deras position. Detta är en bra sak, då dessa bojar inte är tänkta att behöva plockas upp, men i just vårt fall så gör det hela expeditionen lite mera omständlig. Därför så har vi idag, då vi ändå inte kunde åka till havs, försökt lista ut vart de båda bojarna tagit vägen, men också varför boj #8 har haft ett sändningsuppehåll och boj #3 inte visat något tecken på liv alls. För att försöka lista ut vart våra kära bojar guppat iväg så har vi helt "enkelt" använt oss utav en detaljrik

karta (som du kan finna på toposvalbard.npolar.no om du är intresserad och död räkning. Vi började klura på olika möjligheter. Genom att ta reda på ytvattenmassans rörelse (ungefär 3,1% till 3,4% utav vindens hastighet), och via väderdata så kunde vi konstatera att de borde vara ute ur fjorden redan nu. Det finns dock en möjlighet att de kan ha gått en något nordligare bana och således finns kvar i fjorden. I nuläget kommer det sålunda att handa om manuell spaning, så fort vädret tillåter.

Nu ska jag lämna en av de få internetkablar som är lagom undergömda över hela området (det är nämligen så att alla slags radiosignaler är förbjudna, såväl wifi som bluetooth och radio) för att ta ett besök i den väldigt välutrustade massagestolen som står i våra livingquarters i huset vi bor. Så tack och hej för denna dag! Men vi hör imorgon igen 😊

Bild 1: Lite morgonutsikt

Bild 2: Jag, Felicity och Lasse på väg mot nya äventyr

Bild 3: När tre kloka skallar slås ihop så kan underverk ske

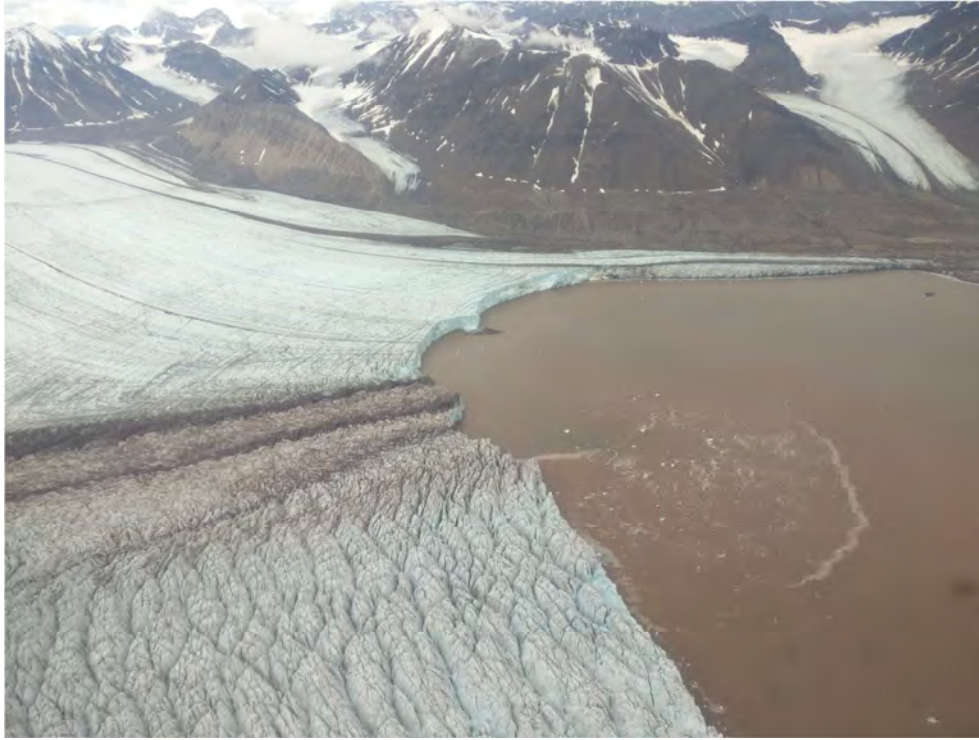

Bild 4: Glaciärerna Kronobreen och Kongsvegs mötesplats

Bild 5: Lite utsikt från planet

Bild 6: Lite mer utsikt

Bild 7: Ny-Ålesund

Oj här har vi någon intresserad som kollar hela vägen ned! Du kanske också är intresserad av lite teorier om varför bojarna inte visar sig? Vi har i alla fall tre stående teorier:

1. Boj #3 sitter fast under någon slags is platta/berg, och eftersom bojarna är programmerade att skicka iväg alla data när de kommer i kontakt med syre så har den helt enkelt inte aktiverats än. Liknade med boj #8.
2. De kan ha gått sönder på något sätt
3. Den interna klockan kan ha hamnat lite efter och bojen är helt enkelt förvirrad om när den ska komma upp.
4. Det är problem med satelliten eller kopplingen däremellan.

Äsch, vill ju inte spöila för mycket, men håll utkik imorgon så kan vi ha någon slags monolog då 😊